
От mormonandgay.lds.org.

Бог обича всички Свои чеда

Нищо не разкрива по-пълно дълбочината и обхвата на Божията обич от Неговата готовност да жертва Своя Син, за да можем ние, Неговите чеда, да победим смъртта и да ни бъде предложен вечен живот. „Защото Бог толкова възлюби света, че даде Своя Единороден Син, за да не погине нито един, който вярва в Него, но да има вечен живот“ (Йоан 3:16). Нищо не дава по-добър израз на обичта на Исус Христос от Неговата готовност да даде живота Си, за да извърши Единение за греховете на човечеството, за да компенсира за цялото страдание и несправедливост и за да развърже връзките на смъртта за всички (вж. Алма 7:11–13). „Никой няма по-голяма любов от това, да даде живота си за приятелите си“ (Йоан 15:13).

На общата конференция през октомври 2009 г. президент Дитер Ф. Ухтдорф описва Божията любов:

„Бог не гледа на лице. Вярвам, че ни най-малко не Го интересува дали живеем в замък или къщурка, дали сме красиви или грозновати, дали сме известни или забравени от всички. Макар да сме недовършени, Бог ни обича изцяло. Макар да сме несвършени, Той ни обича свършено. Макар да се чувстваме изгубени и без посока в живота, Божията любов ни обгръща изцяло.

Той ни обича, защото е изпълнен с безкрайно количество свята, чиста и неопикуема любов. Ние сме важни за Бог не поради нашето CV, а защото сме Негови чеда. Той обича всеки един от нас“ („Божията любов“, обща конференция окт. 2009 г.)

Бог обича всички нас. Той обича хората с различна вяра и тези без никаква вяра. Обича страдащите. Обича богатите и бедните еднакво. Обича хората от всяка раса и култура, семейните и несемейните, както и чувстващите привличане към същия пол и определящите се като гейове, лесбийки и бисексуални. И Бог очаква ние да следваме примера Му.

Заповядано ни е да обичаме Бог и да се обичаме един друг

„Да възлюбиш Господа, твоя Бог, с цялото си сърце, с цялата си душа и с всичкия си ум. Тази е първа и най-голяма заповед. А втора, подобна на нея, е тази: Да възлюбиш ближния си както себе си“ (Матей 22:37–39).

„Това е Моята заповед: Да се обичате един друг, както Аз ви възлюбих“ (Йоан 15:12).

Ние изразяваме нашата обич към Бог, като спазваме Неговите заповеди (вж. Йоан 14:15) и като се обичаме един друг (вж. Йоан 13:34). Ако имате роднина или приятел, който чувства привличане към същия пол или се определя като гей, обичайте го. Президент Хенри Б. Айринг споделя:

„Ако желаете да сте близо до някой, който ви е много скъп, но от когото сте разделени, знаете как да го направите. Ще намерите начин да говорите с него, да го изслушвате и ще откриете начини да вършите неща един за друг. Колкото по-често това се случва, колкото по-дълго продължава, толкова по-дълбока е връзката на привързаност между вас. Ако е изминало дълго време без да сте си говорили, да сте се изслушвали и вършили неща един за друг, връзката ще отслабне. Бог е съвършен и всемогъщ, а аз и вие сме смъртни. Но Той е наш Отец, Той ни обича и ни предлага същата възможност да се доближаваме до Него, както би направил един любящ приятел. И ще го направите по съвсем същия начин: чрез говорене, изслушване и дела“ („To Draw Closer to God“, обща конференция април 1991 г.).

Вие давате израз на вашата обич към Бог, като обичате околните и им служите. „И ето, аз ви казвам тези неща, за да се научите на мъдрост; за да се научите, че когато сте в служба на ближните си, вие сте само в служба на вашия Бог“ (Мосия 2:17).

Какво означава да се обичаме един друг? Обичта се грижи. Обичта изслушва. Обичта включва другите. Обичта вдъхновява. Обичта е същността на нашата човешка същност, защото ние сме Божи чедра, а „Бог е любов“ (1 Йоан 4:8). „По това ще познаят всички, че сте Мои ученици, ако имате любов помежду си“ (Йоан 13:35).

Заповедта да се обичаме един друг включва обич към хората, които гледат на света по начин, различен от нашия. Както обяснява старейшина Далин Х. Оукс:

„В толкова много взаимоотношения и обстоятелства в живота трябва да живеем с различията. И е наистина важно да не отричаме или изоставяме нашата страна в тези различия; като последователи на Христос, ние трябва да се научим да живеем мирно с хората, които не споделят нашите ценности или не приемат ученията, на които те са основани. Планът на Отца за спасение, който познаваме чрез пророческо откровение, ни е поставил в такива земни обстоятелства, в които да спазваме Неговите заповеди. Това включва да обичаме ближните си от различни култури и вероизповедания, както Той е възлюбил нас. Както учи един от пророците в Книгата на Мормон, ние трябва да бързаме напред, като изпитваме „любов към Бога и към всички човеци“ (2 Нефи 31:20)“ („Да обичаш околните и да живееш с различията“, обща конференция, окт. 2014 г.).

Божията любов не извинява греха – „Аз, Господ, не мога да гледам на греха и с най-малка степен на позволение“ – но тя е готова да прощава – „При все това, този, който се покайва и върши заповедите Господни, ще бъде опростен“ (У. и З. 1:31–32). По подобен начин, ние не трябва да правим компромиси в живота си според заповедите Божии и в тяхна защита, но за да можем напълно да изявяваме Божията любов, ние също така трябва да се обичаме един друг така открито и пълно, че никога да не се чувства изоставен, сам или без надежда.

Спасителят по един съвършен начин разбира всички наши трудности

„Защото сега виждаме нещата неясно, като в огледало, а тогава ще ги видим лице в лице; сега познавам отчасти, а тогава ще позная напълно, както и съм бил напълно познат“ (1 Коринтяните 13:12).

Като смъртни, нашето разбиране е ограничено. Можем да кажем като Нефи, че „зна(ем), че Той обича чедра Си; при все това (ние) не разбирам(е) значението на всички неща“ (1 Нефи 11:17).

Когато търсим отговори и напътствие за нашето лично пътуване, ние можем да се доверяваме на Бог и силата, която произлиза от единителната жертва на Исус Христос. Когато Исус Христос взема върху Си греховете на света, Той също така изпитва всяка болка и страдание, които едно човешко същество може да изпита:

„И Той ще се яви, изстрадвайки болки и оскърбления, и изкушения от всякакъв вид, и всичко това, за да може да се изпълни словото, което казва, че Той ще вземе върху Си болките и болестите на Своя народ“ (Алма 7:11).

Чувствата на привличане към същия пол не са грях и ние можем да избираме как да реагираме на тях

Църквата няма позиция относно причините за привличането към същия пол. През 2006 г. старейшина Далин Х. Оукс казва:

„Църквата няма становище по причините за дадена податливост или склонност, включително и свързаните с привличането към същия пол“ (интервю със старейшина Далин Х. Оукс и старейшина Ланс Б. Уикман, „Same-Gender Attraction“, 2006 г.).

Чувствата на привличане към същия пол не са грях. Старейшина М. Ръсел Балард казва:

„Нека бъде ясно, че Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни вярва, че „усещането на влечение към същия пол е сложна реалност за много хора. Привличането само по себе си не е грях, но действието по него е. Макар че хората не избират да усещат такова привличане, те избират как да реагират на него. С обич и разбиране Църквата подава ръка на всички Божии чеда (включително на изпитващите влечение към същия пол)“ („The Lord Needs You Now!“ Ensign, септ. 2015 г., с. 29).

Въпреки че привличането към същия пол да не е грях, то може да представлява трудност. Въпреки че човек може да не е избрал да изпитва тези чувства, той или тя може да вземе решението да спазва Божиите заповеди. Родителите на дете, което чувства привличане към същия пол или се определя като гей, следва да изберат да обичат и приемат това дете. Като общност от членове на Църквата, чрез избора си, ние следва да създаваме една приветстваща общност.

„И Той ги кани всички да дойдат при Него и да вземат от Неговата добрина, и Той не отказва на никого, който идва при Него, ... всички са равни пред Бога“ (2 Нефи 26:33).

Живеещите според Божиите закони могат пълноценно да участват в Църквата

„Наистина, виждам, че Бог не гледа на лице“ (Деянията 10:34).

Бог обещава, че ако се подчиняваме на Неговите закони, ние ще изпитваме вечна радост, а Той винаги спазва обещанията Си. Ясно е, че чувстващите привличане към същия пол или определящите се като хомосексуални, могат да правят обещания пред Бог и да ги спазват. Те могат да вървят в Неговата светлина. Те могат пълноценно да участват в Църквата.

„Ако членове чувстват привличане към същия пол, но нямат хомосексуално поведение, ръководителите следва да ги подкрепят и насърчават в тяхното решение да живеят според закона за целомъдрие и да контролират неправедните мисли. Тези членове могат да получават призования в Църквата. Ако те са достойни и подготвени във всички други аспекти, те също така могат да получават храмови препоръки и да приемат храмови обреди“ (*Handbook 2: Administering the Church*, 21.4.6).

Президент Гордън Б. Хинкли заявява:

„Ние ги обичаме като синове и дъщери Божии. Те може да имат определени наклонности, които са силни, и може да е трудно да бъдат контролирани. Повечето хора имат определени наклонности през различните периоди от живота си. Ако не действат според тези наклонности, те могат да вървят напред като всички останали членове на Църквата. Ако не се подчиняват на закона на целомъдрието

и на моралните стандарти на Църквата, ще им бъдат наложени дисциплинарни санкции, които се отнасят за всички членове“ („What Are People Asking about Us?“, обща конференция, октомври 1998 г.).

Каквито и да са обстоятелствата на даден човек, той или тя може да дава принос в това Господно дело и може да очаква, че тази вярност ще осигури настоящите и бъдещи благословии, обещани на всеки друг предан по същия начин човек. Старейшина Д. Тод Кристоферсън споделя:

„Всеки има дарби; всеки има таланти; всеки може да допринесе за осъществяването на божествения план във всяко поколение. Много от доброто, от същественото – дори понякога всичко, нужно за сега – може да бъде постигнато в далеч от съвършени обстоятелства. Толкова много от вас дават всичко от себе си. И когато вие, които носите най-тежкото бреме на смъртността, се изправяте в защита на Божия план за възвисяване на Неговите чеда, всички ние можем да вървим напред. Свидетелстваме с увереност, че Единението на Исус Христос е предвидило и, в крайна сметка, ще възнагради цялото лишаване и всяка загуба на хората, които се обръщат към Него. Не съществува човек, който да е предопределен да получи по-малко от всичко онова, което Отец е приготвил за Своите чеда“ („Защо брак, защо семейство“, обща конференция април 2015 г.).

Законът за целомъдрие е приложим за всички Божии чеда

Сексуалната чистота е важна част от Божия план за нашето щастие. Първото президентство и Кворумът на дванадесетте апостоли заявяват:

„Първата заповед, която Бог дал на Адам и Ева, се отнася до възможността им, като съпруг и съпруга, да станат родители. Ние заявяваме, че заповедта на Бог към Неговите деца да се плодят и да изпълват земята остава в сила. Също заявяваме, че Бог е заповядал свещените сили за създаване на потомство да се използват само между мъж и жена, законно свързани като съпруг и съпруга“ („Семейството: прокламация към света“).

Сексуалните взаимоотношения между несклучили брак мъж и жена или лица от един и същи пол са греховни и нарушават един от най-важните закони на нашия Небесен Отец и пречат на нашето вечно развитие.

„Господният закон за целомъдрието е въздържание от сексуални връзки извън законния брак и вярност в брака. Сексуалните взаимоотношения са уместни единствено между сключили законен и валиден брак съпруг и съпруга. Прелюбодеянието, блудството, хомосексуалните или лесбийските връзки, както и всяко друго несвято, противоестествено или нечисто поведение, са греховни“ (*Handbook 2: Administering the Church*, 21.4.5).

Лица с каквато и да било сексуална ориентация, които нарушават закона за целомъдрие, могат да се помирят с Бог чрез покаяние.

„Не прелюбодействай, а този, който прелюбодейства и не се покае, трябва да бъде отхвърлен. А на този, който е прелюбодействал, но се покае с цялото си сърце и изостави това, и не го върши повече, ще му прощавате“ (Учение и завети 42:24–25).